

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1970 Nr. 192

A. TITEL

Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk België tot het vermijden van dubbele belasting op het gebied van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen en tot het vaststellen van enige andere regelen verband houdende met de belastingheffing, met Protocol; Brussel, 19 oktober 1970

B. TEKST

Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering van het Koninkrijk België tot het vermijden van dubbele belasting op het gebied van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen en tot het vaststellen van enige andere regelen verband houdende met de belastingheffing

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden
en
De Regering van het Koninkrijk België,

Wensende het op 20 februari 1933 te Genève ondertekende Verdrag ter voorkoming van dubbele belasting en tot regeling van enige andere belastingaangelegenheden te vervangen door een nieuwe overeenkomst,

Zijn het volgende overeengekomen:

I. Reikwijdte van de Overeenkomst

Artikel 1

Personen op wie de Overeenkomst van toepassing is

Deze Overeenkomst is van toepassing op personen die inwoner zijn van een van de Staten of van beide Staten.

Artikel 2

Belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is

§ 1. Deze Overeenkomst is van toepassing op belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van elk van de Staten of van de staatkundige onderdelen daarvan.

§ 2. Als belasting naar het inkomen en naar het vermogen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen, naar het gehele vermogen of naar bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, daaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen, belastingen naar het bedrag van de door ondernemingen betaalde lonen of salarissen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.

**Convention entre le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas et le
Gouvernement du Royaume de Belgique tendant à éviter les doubles
impositions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune et à
régler certaines autres questions en matière fiscale**

Le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas

et

Le Gouvernement du Royaume de Belgique,

Desireux de remplacer par une nouvelle convention la Convention
signée à Genève le 20 février 1933 pour éviter les doubles impositions
et régler certaines autres questions en matière fiscale,

Sont convenus des dispositions suivantes:

I. Champ d'application de la Convention

Article 1

Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des
résidents de l'un ou de chacun des deux Etats.

Article 2

Impôts visés

§ 1er. La présente Convention s'applique aux impôts sur le
revenu et sur la fortune perçus pour le compte de chacun des Etats ou
de ses subdivisions politiques, quel que soit le système de perception.

§ 2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune,
les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale ou sur des
éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les
gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, les
impôts sur le montant des salaires payés par les entreprises, ainsi que
les impôts sur les plus-values.

§ 3. De bestaande belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, zijn met name:

1° voor Nederland:

- a) de inkomstenbelasting,
- b) de loonbelasting,
- c) de vennootschapsbelasting,
- d) de dividendbelasting,
- e) de vermogensbelasting,
- f) de grondbelasting,
(hierna te noemen: „Nederlandse belasting”);

2° voor België:

- a) de personenbelasting,
- b) de vennootschapsbelasting,
- c) de rechtspersonenbelasting,
- d) de belasting der niet-verblijfhouders,
met inbegrip van de voorheffingen en aanvullende voorheffingen, de opdecimen en opcentiemen op de hierboven vermelde belastingen en voorheffingen, alsmede de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting,
(hierna te noemen: „Belgische belasting”).

§ 4. De Overeenkomst is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die in de toekomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de Staten delen elkaar alle wezenlijke wijzigingen die in hun onderscheiden belastingwetten zijn aangebracht, mede.

II. Begripsbepalingen

Artikel 3

Algemene bepalingen

§ 1. In deze Overeenkomst, tenzij het zinsverband anders vereist:

- 1° a) betekent de uitdrukking „Staat” Nederland of België, al naar het zinsverband vereist;
betekent de uitdrukking „Staten” Nederland en België;
- b) betekent de uitdrukking „Nederland” het deel van het Koninkrijk der Nederlanden dat in Europa is gelegen, en het onder de Noordzee gelegen deel van de zeebodem en de ondergrond daarvan waarop het Koninkrijk der Nederlanden in overeenstemming met het internationale recht soevereine rechten heeft;

§ 3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment:

- 1° en ce qui concerne les Pays-Bas:
 - a) de inkomstenbelasting (l'impôt sur le revenu),
 - b) de loonbelasting (l'impôt sur les salaires),
 - c) de vennootschapsbelasting (l'impôt des sociétés),
 - d) de dividendbelasting (l'impôt sur les dividendes),
 - e) de vermogensbelasting (l'impôt sur la fortune),
 - f) de grondbelasting (l'impôt foncier),
(ci-après dénommées: „l'impôt néerlandais”);
- 2° en ce qui concerne la Belgique:
 - a) l'impôt des personnes physiques,
 - b) l'impôt des sociétés,
 - c) l'impôt des personnes morales,
 - d) l'impôt des non-résidents,
y compris les précomptes et les compléments de précomptes, les décimes et centimes additionnels auxdits impôts et précomptes, ainsi que la taxe communale additionnelle à l'impôt des personnes physiques,
(ci-après dénommés: „l'impôt belge”).

§ 4. La Convention s'appliquerait aussi aux impôts futurs de nature identique ou analogue qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats se communiqueront les modifications substantielles apportées à leurs législations fiscales respectives.

II. Définitions

Article 3

Définitions générales

§ 1er. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente:

- 1° a) le terme „Etat” désigne, suivant le contexte les Pays-Bas ou la Belgique; le terme „Etats” désigne les Pays-Bas et la Belgique;
- b) le terme „Pays-Bas” désigne la partie du Royaume des Pays-Bas qui est située en Europe et la partie du lit de la mer et de son sous-sol située au-dessous de la mer du Nord, sur laquelle le Royaume des Pays-Bas a, conformément au droit international, des droits souverains;

- c) betekent de uitdrukking „België” het grondgebied van het Koninkrijk België; zij omvat elk grondgebied buiten de nationale soevereiniteit van België, dat volgens de Belgische wetgeving betreffende het continentaal plat en in overeenstemming met het internationale recht is of zal worden aangeduid als een gebied waarin de rechten van België met betrekking tot de zeebodem en de ondergrond en de natuurlijke rijkdommen daarvan kunnen worden uitgeoefend;
- 2° omvat de uitdrukking „persoon” een natuurlijke persoon en een vennootschap;
- 3° betekent de uitdrukking „vennootschap” elke rechtspersoon of elke eenheid die in de Staat waarvan zij inwoner is, voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld, alsmede een maatschap, vennootschap onder firma en commanditaire vennootschap naar Nederlands recht;
- 4° betekenen de uitdrukkingen „onderneming van een van de Staten” en „onderneming van de andere Staat” onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een van de Staten en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere Staat;
- 5° betekent de uitdrukking „bevoegde autoriteit”:
- a) in Nederland de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;
- b) in België de autoriteit die volgens de nationale wet bevoegd is.

§ 2. Voor de toepassing van de Overeenkomst door elk van de Staten heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet anders omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetten van die Staat met betrekking tot de belastingen die het onderwerp van de Overeenkomst uitmaken.

Artikel 4

Fiscale woonplaats

§ 1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking „inwoner van een van de Staten” iedere persoon die, ingevolge de wetten van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding of enige andere, soortgelijke omstandigheid; zij betekent eveneens elke maatschap, vennootschap onder firma en commanditaire vennootschap, naar Nederlands recht, waarvan de plaats van leiding in Nederland is gelegen, alsmede elke vennootschap – niet zijnde een vennootschap op aandelen – naar Belgisch recht, die de aanslag van haar winsten in de personenbelasting heeft gekozen.

- c) le terme „Belgique” désigne le territoire du Royaume de Belgique; il inclut tout territoire en dehors de la souveraineté nationale de la Belgique qui est ou sera désigné, selon la législation belge sur le plateau continental et conformément au droit international, comme territoire sur lequel les droits de la Belgique à l’égard du sol et du sous-sol de la mer et de leurs ressources naturelles peuvent être exercés;
- 2° le terme „personne” comprend les personnes physiques et les sociétés;
- 3° le terme „société” désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d’imposition dans l’Etat dont elle est un résident, ainsi qu’une société civile, une société en nom collectif et une société en commandite, de droit néerlandais;
- 4° les expressions „entreprise de l’un des Etats” et „entreprise de l’autre Etat” désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident de l’un des Etats et une entreprise exploitée par un résident de l’autre Etat;
- 5° l’expression „autorité compétente” désigne:
- a) en ce qui concerne les Pays-Bas, le Ministre des Finances ou son représentant dûment autorisé;
 - b) en ce qui concerne la Belgique, l’autorité compétente suivant sa législation nationale.

§ 2. Pour l’application de la Convention par chacun des Etats, toute expression qui n’est pas autrement définie a le sens qui lui est attribué par la législation de cet Etat régissant les impôts qui font l’objet de la Convention, à moins que le contexte n’exige une interprétation différente.

Article 4

Domicile fiscal

§ 1er. Au sens de la présente Convention, l’expression „résident de l’un des Etats” désigne toute personne qui, en vertu de la législation dudit Etat, est assujettie à l’impôt dans cet Etat en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue; elle désigne aussi les sociétés civiles, les sociétés en nom collectif et les sociétés en commandite, de droit néerlandais, dont le siège de direction est situé aux Pays-Bas, ainsi que les sociétés de droit belge – autres que les sociétés par actions – qui ont opté pour l’assujettissement de leurs bénéficiaires à l’impôt des personnes physiques.

§ 2. Voor de toepassing van de Overeenkomst wordt een persoon die deel uitmaakt van een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van een van de Staten in de andere Staat of in een derde Staat en die onderdaan is van de zendstaat, geacht inwoner van de zendstaat te zijn, indien hij in die Staat aan dezelfde verplichtingen ter zake van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen is onderworpen als inwoners van die Staat.

§ 3. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepaling van paragraaf 1 inwoner van beide Staten is, gelden de volgende regels:

- 1° hij wordt geacht inwoner te zijn van de Staat waar hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft. Indien hij in beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarmede zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);
- 2° indien niet kan worden bepaald in welke Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft, of indien hij in geen van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waar hij gewoonlijk verblijft;
- 3° indien hij in beide Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarvan hij onderdaan is;
- 4° indien hij onderdaan is van beide Staten of van geen van beide, regelen de bevoegde autoriteiten van de Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming.

§ 4. Indien een vennootschap ingevolge de bepaling van paragraaf 1 inwoner is van beide Staten, wordt zij geacht inwoner te zijn van de Staat waar de plaats van haar werkelijke leiding is gelegen.

Artikel 5

Vaste inrichting

§ 1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking „vaste inrichting” een vaste bedrijfsinrichting waarin de werkzaamheden van de onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.

§ 2. Aux fins de la Convention, une personne qui est membre d'une représentation diplomatique ou consulaire de l'un des Etats dans l'autre Etat ou dans un Etat tiers et qui a la nationalité de l'Etat accréditant est considérée comme résidente de cet Etat, si elle y est soumise aux mêmes obligations que les résidents dudit Etat, en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune.

§ 3. Lorsque, selon la disposition du paragraphe 1er, une personne physique est considérée comme résidente de chacun des Etats, le cas est résolu d'après les règles suivantes:

- 1° cette personne est considérée comme résidente de l'Etat où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent. Lorsqu'elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans chacun des Etats, elle est considérée comme résidente de l'Etat avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);
- 2° si l'Etat où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou qu'elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats, elle est considérée comme résidente de l'Etat où elle séjourne de façon habituelle;
- 3° si cette personne séjourne de façon habituelle dans chacun des Etats ou qu'elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme résidente de l'Etat dont elle possède la nationalité;
- 4° si cette personne possède la nationalité de chacun des Etats ou qu'elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats tranchent la question d'un commun accord.

§ 4. Lorsque, selon la disposition du paragraphe 1er, une société est considérée comme résidente de chacun des Etats, elle est réputée résidente de l'Etat où se trouve son siège de direction effective.

Article 5

Etablissement stable

§ 1er. Au sens de la présente Convention, l'expression „établissement stable” désigne une installation fixe d'affaires où l'entreprise exerce tout ou partie de son activité.

§ 2. De uitdrukking „vaste inrichting” omvat in het bijzonder:

- 1° een plaats waar leiding wordt gegeven;
- 2° een filiaal;
- 3° een kantoor;
- 4° een fabriek;
- 5° een werkplaats;
- 6° een mijn, een steengroeve of een andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen;
- 7° de plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructiewerkzaamheden, waarvan de duur negen maanden overschrijdt.

§ 3. Een vaste inrichting wordt niet aanwezig geacht, indien:

- 1° gebruik wordt gemaakt van inrichtingen, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen;
- 2° een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen wordt aangehouden, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering;
- 3° een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen wordt aangehouden, uitsluitend voor de bewerking of verwerking door een andere onderneming;
- 4° een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming goederen aan te kopen of inlichtingen in te winnen;
- 5° een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend voor reclaimedoeleinden, voor het geven van inlichtingen, voor wetenschappelijk onderzoek of voor andere, soortgelijke werkzaamheden, ten behoeve van de onderneming, die van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheden hebben.

§ 4. Een persoon – niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger in de zin van paragraaf 5 – die in een van de Staten voor een onderneming van de andere Staat werkzaam is, wordt als een in de eerstbedoelde Staat aanwezige vaste inrichting beschouwd, indien hij een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht in die Staat gewoonlijk uitoefent, tenzij zijn werkzaamheden beperkt blijven tot de aankoop van goederen voor de onderneming.

§ 5. Een onderneming van een van de Staten wordt niet geacht een vaste inrichting in de andere Staat te bezitten op grond van de enkele omstandigheid dat zij aldaar zaken doet door middel van een makelaar, commissionair of enige andere onafhankelijke ver-

§ 2. L'expression „établissement stable” comprend notamment:

- 1° un siège de direction;
- 2° une succursale;
- 3° un bureau;
- 4° une usine;
- 5° un atelier;
- 6° une mine, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles;
- 7° un chantier de construction ou de montage dont la durée dépasse neuf mois.

§ 3. On ne considère pas qu'il y a établissement stable si:

- 1° il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise;
- 2° des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;
- 3° des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise;
- 4° une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;
- 5° une installation fixe d'affaires est utilisée, pour l'entreprise, aux seules fins de publicité, de fourniture d'informations, de recherches scientifiques ou d'autres activités analogues qui ont un caractère préparatoire ou auxiliaire.

§ 4. Une personne – autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant visé au paragraphe 5 – qui agit dans l'un des Etats pour le compte d'une entreprise de l'autre Etat est considérée comme constituant un établissement stable dans le premier Etat si elle dispose dans cet Etat de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, à moins que l'activité de cette personne ne soit limitée à l'achat de marchandises pour l'entreprise.

§ 5. On ne considère pas qu'une entreprise de l'un des Etats a un établissement stable dans l'autre Etat du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire ou de tout autre intermédiaire jouissant d'un statut indépendant; à

tegenwoordiger, indien deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen. Deze bepaling is niet van toepassing op een vertegenwoordiger die uitsluitend voor rekening van een of ten hoogste twee verzekeringsondernemingen handelt en die een machtiging bezit om namens die onderneming of ondernemingen overeenkomsten af te sluiten en dit recht gewoonlijk uitoefent.

§ 6. De enkele omstandigheid dat een vennootschap die inwoner is van een van de Staten, een vennootschap beheerst of door een vennootschap wordt beheerst, die inwoner is van de andere Staat of die in die andere Staat zaken doet (hetzij met behulp van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), stempelt een van beide vennootschappen niet tot een vaste inrichting van de andere.

III. Belastingheffing naar het inkomen

Artikel 6

Inkomsten uit onroerende goederen

§ 1. Inkomsten uit onroerende goederen mogen worden belast in de Staat waar deze goederen zijn gelegen.

§ 2. De uitdrukking „onroerende goederen” heeft de betekenis die daaraan wordt toegekend door het recht van de Staat waar de desbetreffende goederen zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de goederen die bij de onroerende goederen behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende goederen en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of het recht tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere bodemrijksdommen; schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.

§ 3. De bepaling van paragraaf 1 is van toepassing op de inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen.

§ 4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 3 zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming en op inkomsten uit onroerende goederen gebezigd voor de uitoefening van een vrij beroep.

condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité. Cette disposition ne s'applique pas à un agent qui agit exclusivement pour le compte d'une ou, au maximum, de deux entreprises d'assurances et qui dispose de pouvoirs, qu'il exerce habituellement, lui permettant de conclure des contrats au nom de cette ou de ces entreprises.

§ 6. Le fait qu'une société résidente de l'un des Etats contrôle ou est contrôlée par une société résidente de l'autre Etat ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

III. Imposition de revenus

Article 6

Revenus de biens immobiliers

§ 1er. Les revenus provenant de biens immobiliers sont imposables dans l'Etat où ces biens sont situés.

§ 2. L'expression „biens immobiliers” est définie conformément au droit de l'Etat où les biens considérés sont situés. L'expression englobe en tous cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des redevances variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres richesses du sol; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

§ 3. La disposition du paragraphe 1er s'applique aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

§ 4. Les dispositions des paragraphes 1er et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession libérale.

Artikel 7

Ondernemingswinst

§ 1. Voordelen van een onderneming van een van de Staten zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mogen de voordelen van de onderneming in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste inrichting kunnen worden toegerekend.

§ 2. Indien een onderneming van een van de Staten in de andere Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting, worden in elk van de Staten aan die vaste inrichting de voordelen toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen, indien zij een zelfstandige onderneming zou zijn, die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk zou handelen.

§ 3. Bij het bepalen van de voordelen van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten – daaronder begrepen kosten van de leiding en algemene beheerskosten – die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders.

§ 4. Geen voordelen worden aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van aankoop door die vaste inrichting van goederen voor de onderneming.

§ 5. Voor de toepassing van de voorgaande paragrafen worden de aan de vaste inrichting toe te rekenen voordelen van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat om hiervan af te wijken.

§ 6. Indien in de voordelen bestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, beletten de bepalingen van dit artikel niet de toepassing van die andere artikelen voor de belastingheffing van die bestanddelen.

Artikel 8

Zeevaart, binnenvaart en luchtvaart

§ 1. In afwijking van het bepaalde in artikel 7:

1° zijn voordelen die een inwoner van een van de Staten verkrijgt uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer, slechts in die Staat belastbaar;

Article 7

Bénéfices des entreprises

§ 1er. Les bénéfices d'une entreprise de l'un des Etats ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre Etat, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables audit établissement stable.

§ 2. Lorsqu'une entreprise de l'un des Etats exerce son activité dans l'autre Etat par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chacun des Etats, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte et séparée exerçant des activités identiques dans des conditions identiques ou analogues et agissant en toute indépendance.

§ 3. Dans le calcul des bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable – y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés – soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

§ 4. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait que cet établissement stable a simplement acheté des marchandises pour l'entreprise.

§ 5. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont calculés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

§ 6. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention les dispositions du présent article ne font pas obstacle à l'application des dispositions de ces autres articles pour la taxation de ces éléments de revenu.

Article 8

Navigation maritime, intérieure et aérienne

§ 1er. Par dérogation aux dispositions de l'article 7 :

- 1° les bénéfices qu'un résident de l'un des Etats tire de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans cet Etat;

2° zijn voordelen die een inwoner van een van de Staten verkrijgt uit de exploitatie van schepen die dienen voor het vervoer in de binnenwateren, slechts in die Staat belastbaar.

§ 2. Niettegenstaande het bepaalde in paragraaf 1 mogen de aldaar bedoelde voordelen ook in de andere Staat worden belast, indien de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming in die andere Staat is gelegen.

§ 3. Indien de plaats van de werkelijke leiding van een zeescheepvaart- of een binnenscheepvaartonderneming zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats geacht te zijn gelegen in de Staat waar het schip zijn thuishaven heeft, of, indien er geen thuishaven is, in de Staat waarvan de exploitant van het schip inwoner is.

Artikel 9

Afhankelijke ondernemingen

Indien:

- a) een onderneming van een van de Staten onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in de financiering van een onderneming van de andere Staat,
of
- b) dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in de financiering van een onderneming van een van de Staten en een onderneming van de andere Staat,

en in het ene of in het andere geval tussen beide ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen voorwaarden worden aarvaard of opgelegd, die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen de voordelen die een van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou hebben behaald, maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de voordelen van die onderneming en die overeenkomstig worden belast.

Artikel 10

Dividenden

§ 1. Dividenden betaald door een vennootschap die inwoner is van een van de Staten aan een inwoner van de andere Staat, zijn in die andere Staat belastbaar.

§ 2. Deze dividenden mogen echter ook in de Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar de aldus gegeven belasting mag niet hoger zijn dan:

2° les bénéfices qu'un résident de l'un des Etats tire de l'exploitation de bateaux servant à la navigation intérieure ne sont imposables que dans cet Etat.

§ 2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1er, les bénéfices susvisés peuvent aussi être imposés dans l'autre Etat, si le siège de la direction effective de l'entreprise est situé dans cet autre Etat.

§ 3. Si le siège de la direction effective d'une entreprise de navigation maritime ou intérieure est à bord d'un navire ou d'un bateau, ce siège est réputé situé dans l'Etat où se trouve le port d'attache de ce navire ou de ce bateau ou, à défaut de port d'attache, dans l'Etat dont l'exploitant du navire ou du bateau est un résident.

Article 9

Entreprises interdépendantes

Lorsque:

a) une entreprise de l'un des Etats participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au financement d'une entreprise de l'autre Etat,

ou que

b) les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au financement d'une entreprise de l'un des Etats et d'une entreprise de l'autre Etat,

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions acceptées ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été obtenus par l'une des entreprises, mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

Article 10

Dividendes

§ 1er. Les dividendes payés par une société résidente de l'un des Etats à un résident de l'autre Etat sont imposables dans cet autre Etat.

§ 2. Toutefois, ces dividendes peuvent aussi être imposés dans l'Etat dont la société qui paie les dividendes est un résident et selon la législation de cet Etat, mais l'impôt ainsi établi ne peut excéder:

- 1° 5 percent van het brutobedrag van de dividenden, indien de genietter van de dividenden een vennootschap op aandelen is die onmiddellijk ten minste 25 percent bezit van het kapitaal van de vennootschap die de dividenden betaalt;
- 2° 15 percent van het brutobedrag van de dividenden in de andere gevallen.

Deze paragraaf laat onverlet de belastingheffing van de vennootschap ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.

§ 3. De uitdrukking „dividenden”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, oprichtersaandelen of andere rechten op een aandeel in de winst, met uitzondering van schuldvorderingen, alsmede inkomsten uit andere rechten in vennootschappen die in de Staat waarvan de vennootschap die de uitdeling doet inwoner is, op dezelfde wijze als inkomsten uit aandelen in de belastingheffing worden betrokken.

§ 4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing, indien de genietter van de dividenden, die inwoner is van een van de Staten, in de andere Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is, een vaste inrichting heeft en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting behoort. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing; deze beletten niet dat die dividenden in die andere Staat aan een bronheffing worden onderworpen.

§ 5. Indien een vennootschap die inwoner is van een van de Staten, voordelen of inkomsten verkrijgt uit de andere Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen op de dividenden betaald door de vennootschap aan een inwoner van de eerstbedoelde Staat, noch de niet-uitgedeelde winst van de vennootschap onderwerpen aan een belasting op niet-uitgedeelde winst, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit voordelen of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn; deze bepaling belet de andere Staat niet belasting te heffen op dividenden verkregen uit hoofde van een aandelenbezit dat behoort tot het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een inwoner van de eerstbedoelde Staat in de andere Staat heeft.

Artikel 11

Interest

§ 1. Interest afkomstig uit een van de Staten en betaald aan een inwoner van de andere Staat, is in die andere Staat belastbaar.

- 1° 5 pour cent du montant brut des dividendes, si le bénéficiaire des dividendes est une société par actions qui détient directement au moins 25 pour cent du capital de la société qui paie les dividendes;
- 2° 15 pour cent du montant brut des dividendes, dans les autres cas.

Le présent paragraphe ne concerne pas l'imposition de la société pour les bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

§ 3. Le terme „dividendes” employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de fondateur ou autres parts bénéficiaires, à l'exception des créances, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions dans l'Etat dont la société distributrice est un résident.

§ 4. Les dispositions des paragraphes 1er et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des dividendes, résident de l'un des Etats, a dans l'autre Etat dont la société qui paie les dividendes est un résident, un établissement stable auquel se rattache effectivement la participation génératrice des dividendes. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables; celles-ci ne font pas obstacle à la perception des impôts dus à la source sur ces dividendes dans l'autre Etat.

§ 5. Lorsqu'une société résidente de l'un des Etats tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat, cet autre Etat ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société à un résident du premier Etat, ni aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat; cette disposition n'empêche pas ledit autre Etat d'imposer les dividendes afférents à une participation qui se rattache effectivement à un établissement stable qu'un résident du premier Etat possède dans l'autre Etat.

Article 11

Intérêts

§ 1er. Les intérêts provenant de l'un des Etats et payés à un résident de l'autre Etat sont imposables dans cet autre Etat.

§ 2. Deze interest mag echter ook in de Staat waaruit hij afkomstig is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar de aldus geheven belasting mag niet hoger zijn dan 10 percent van het bedrag van de interest.

§ 3. In afwachting van het bepaalde in paragraaf 2 mag interest in de Staat waaruit hij afkomstig is, niet worden belast, indien hij aan een onderneming van de andere Staat wordt betaald.

§ 4. Het bepaalde in paragraaf 3 is niet van toepassing op:

- 1° interest van obligaties en andere in effecten belichaamde leningen, met uitzondering van handelspapier dat handelsschuldvorderingen vertegenwoordigt;
- 2° interest betaald door een vennootschap op aandelen of een personenvennootschap met beperkte aansprakelijkheid, die inwoner is van een van de Staten, aan een zodanige vennootschap die inwoner is van de andere Staat, indien een van beide vennootschappen onmiddellijk ten minste 25 percent van het kapitaal van de andere vennootschap bezit.

§ 5. De uitdrukking „interest”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit overheidsleningen, obligaties, deposito's en schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet verzekerd door hypotheek en al dan niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst, premies op obligaties, alsmede alle andere inkomsten die in de Staat waaruit de inkomsten afkomstig zijn, op dezelfde wijze als inkomsten uit geldlening in de belastingheffing worden betrokken.

§ 6. De bepalingen van de paragrafen 1 tot en met 4 zijn niet van toepassing, indien de genietter van de interest, die inwoner is van een van de Staten, in de andere Staat waaruit de interest afkomstig is, een vaste inrichting heeft en de vordering uit hoofde waarvan de interest verschuldigd is, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting behoort. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing; deze beletten niet dat die interest in die andere Staat aan een bronheffing wordt onderworpen.

§ 7. Interest wordt geacht uit een van de Staten afkomstig te zijn, indien de schuldenaar die Staat zelf, een staatkundig onderdeel of een inwoner van die Staat is. Indien evenwel de schuldenaar van de interest, ongeacht of hij inwoner van een van de Staten is, in een van de Staten een vaste inrichting heeft, waarvoor de lening uit hoofde waarvan de interest is verschuldigd werd aangegaan, en de interest als zodanig ten laste komt van die vaste inrichting, wordt deze interest geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd.

§ 2. Toutefois, ces intérêts peuvent aussi être imposés dans l'Etat d'où ils proviennent et selon la législation de cet Etat, mais l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 pour cent du montant des intérêts.

§ 3. Par dérogation à la disposition du paragraphe 2, les intérêts ne peuvent être imposés dans l'Etat d'où ils proviennent, lorsqu'ils sont payés à une entreprise de l'autre Etat.

§ 4. La disposition du paragraphe 3 ne s'applique pas:

- 1° aux intérêts d'obligations et autres titres d'emprunts, à l'exception des effets de commerce représentatifs de créances commerciales;
- 2° aux intérêts payés par une société par actions ou une société de personnes à responsabilité limitée, résidente de l'un des Etats à une société similaire résidente de l'autre Etat, lorsqu'une des deux sociétés détient directement au moins 25 pour cent du capital de l'autre société.

§ 5. Le terme „intérêts” employé dans le présent article désigne les revenus des fonds publics, des obligations d'emprunts, des dépôts et des créances de toute nature, assortis ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices, les primes afférentes aux obligations ainsi que tous autres revenus soumis, dans l'Etat d'où ils proviennent, au même régime fiscal que les revenus de sommes prêtées.

§ 6. Les dispositions des paragraphes 1er à 4 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des intérêts, résident de l'un des Etats, a dans l'autre Etat d'où proviennent les intérêts un établissement stable auquel se rattache effectivement la créance génératrice des intérêts. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables; celles-ci ne font pas obstacle à la perception des impôts dus à la source sur ces intérêts dans l'autre Etat.

§ 7. Les intérêts sont considérés comme provenant de l'un des Etats lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non résident de l'un des Etats, a dans l'un des Etats un établissement stable pour lequel l'emprunt générateur des intérêts a été contracté et qui supporte comme telle la charge de ceux-ci, ces intérêts sont réputés provenir de l'Etat où est situé l'établissement stable.

§ 8. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de schuldeiser of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de interest, gelet op de vordering uit hoofde waarvan hij verschuldigd is, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de schuldeiser zou zijn overeengekomen, vinden de bepalingen van de paragrafen 2 en 3 slechts op het laatstbedoelde bedrag toepassing. In dat geval mag het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag overeenkomstig de wetgeving van elk van de Staten worden belast, maar de van dit deel geheven belasting is niet hoger dan die, welke in geval van dividenden mag worden geheven.

Artikel 12

Royalty's

§ 1. Royalty's afkomstig uit een van de Staten en betaald aan een inwoner van de andere Staat, zijn slechts in die andere Staat belastbaar.

§ 2. De uitdrukking „royalty's”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap – daaronder begrepen bioscoopfilms en films of geluidsbanden voor radio en televisie –, van een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening of model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, dan wel voor het gebruik van, of het recht van gebruik van, nijverheids- en handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting, die geen onroerend goed is als bedoeld in artikel 6, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

§ 3. De bepaling van paragraaf 1 is niet van toepassing, indien de genietter van de royalty's, die inwoner is van een van de Staten, in de andere Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn, een vaste inrichting heeft en het recht of het goed uit hoofde waarvan de royalty's verschuldigd zijn, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting behoort. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

§ 4. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de schuldeiser of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de royalty's, gelet op het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de schuldeiser zou zijn overeengekomen, vindt de bepaling van paragraaf 1 slechts op het laatstbedoelde bedrag toepassing. In dat geval mag het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag overeenkomstig de wetgeving van elk van de Staten worden belast, maar de van dit deel geheven belasting is niet hoger dan die, welke in geval van dividenden mag worden geheven.

§ 8. Si, par suite de relations spéciales existant entre le débiteur et le créancier ou que l'un et l'autre entretiennent avec une tierce personne, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont dus, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le créancier en l'absence de pareilles relations, les dispositions des paragraphes 2 et 3 ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. En ce cas, la partie excédentaire des intérêts payés est imposable conformément à la législation de chacun des Etats, mais l'impôt ainsi prélevé sur cette partie excédentaire ne peut excéder celui qui serait applicable s'il s'agissait de dividendes.

Article 12

Redevances

§ 1er. Les redevances provenant de l'un des Etats et payées à un résident de l'autre Etat ne sont imposables que dans cet autre Etat.

§ 2. Le terme „redevances” employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique – y compris les films cinématographiques et les films ou bandes pour la radio et la télévision – d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique ne constituant pas un bien immobilier visé à l'article 6 et pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

§ 3. La disposition du paragraphe 1er ne s'applique pas lorsque le bénéficiaire des redevances, résident de l'un des Etats, a dans l'autre Etat d'où proviennent les redevances un établissement stable auquel se rattache effectivement le droit ou le bien générateur des redevances. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

§ 4. Si, par suite de relations spéciales existant entre le débiteur et le créancier ou que l'un et l'autre entretiennent avec une tierce personne, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède le montant dont seraient convenus le débiteur et le créancier en l'absence de pareilles relations, la disposition du paragraphe 1er ne s'applique qu'à ce dernier montant. En ce cas, la partie excédentaire des paiements est imposable conformément à la législation de chacun des Etats, mais l'impôt ainsi prélevé sur cette partie excédentaire ne peut excéder celui qui serait applicable s'il s'agissait de dividendes.

Artikel 13

Vermogenswinsten

§ 1. Voordelen verkregen uit de vervreemding van onroerende goederen als omschreven in artikel 6, paragraaf 2, mogen worden belast in de Staat waar deze goederen zijn gelegen.

§ 2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een van de Staten in de andere Staat heeft, of die behoren tot een vast middelpunt dat een inwoner van een van de Staten in de andere Staat tot zijn beschikking heeft voor de uitoefening van een vrij beroep – daaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van de vaste inrichting (alleen of te zamen met de gehele onderneming) of van het vaste middelpunt mogen in die andere Staat worden belast.

§ 3. In afwijking van de bepaling van paragraaf 2:

- 1° zijn voordelen die een inwoner van een van de Staten verkrijgt uit de vervreemding van schepen en luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd en van schepen die dienen voor het vervoer in de binnenwateren, alsmede van roerende goederen die worden gebruikt bij de exploitatie van deze schepen en luchtvaartuigen, slechts in die Staat belastbaar;
- 2° mogen, niettegenstaande het bepaalde onder 1°, de aldaar bedoelde voordelen ook in de andere Staat worden belast, indien de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming in die andere Staat is gelegen.

§ 4. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere goederen dan die bedoeld in de paragrafen 1, 2 en 3, zijn slechts belastbaar in de Staat waarvan de vervreemder inwoner is.

§ 5. De bepaling van paragraaf 4 tast niet aan het recht van Nederland overeenkomstig zijn wetgeving belasting te heffen op voordelen, die uit de vervreemding van aandelen of winstbewijzen – niet behorend tot het bedrijfsvermogen van een onderneming – in een vennootschap op aandelen die inwoner van Nederland is, worden verkregen door een natuurlijke persoon die inwoner van België is, de Nederlandse nationaliteit bezit en inwoner van Nederland is geweest in de loop van de vijf jaren voorafgaande aan de vervreemding van de aandelen of winstbewijzen, indien deze aandelen of winstbewijzen in de loop van het bedoelde tijdvak tot een aanmerkelijk belang in de zin van de Nederlandse belastingwetgeving hebben behoord. De belasting mag echter niet hoger zijn dan 20 percent.

Article 13

Gains en capital

§ 1er. Les gains provenant de l'aliénation des biens immobiliers, tels qu'ils sont définis à l'article 6, paragraphe 2, sont imposables dans l'Etat où ces biens sont situés.

§ 2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers faisant partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise de l'un des Etats a dans l'autre Etat, ou de biens mobiliers constitutifs d'une base fixe dont un résident de l'un des Etats dispose dans l'autre Etat pour l'exercice d'une profession libérale – y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe – sont imposables dans cet autre Etat.

§ 3. Par dérogation à la disposition du paragraphe 2:

- 1° les gains qu'un résident de l'un des Etats tire de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international et de bateaux servant à la navigation intérieure, ainsi que de biens mobiliers affectés à l'exploitation de tels navires, aéronefs et bateaux, ne sont imposables que dans cet Etat;
- 2° nonobstant la disposition du 1°, les gains susvisés peuvent aussi être imposés dans l'autre Etat, si le siège de la direction effective de l'entreprise est situé dans cet autre Etat.

§ 4. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux qui sont visés aux paragraphes 1er, 2 et 3 ne sont imposables que dans l'Etat dont le cédant est un résident.

§ 5. La disposition du paragraphe 4 ne porte pas atteinte au droit des Pays-Bas de percevoir, conformément à leur législation, un impôt sur les gains provenant de l'aliénation d'actions ou de bons de jouissance – ne faisant pas partie de l'actif d'une entreprise – d'une société par actions résidente des Pays-Bas et obtenus par une personne physique qui est un résident de la Belgique, possède la nationalité néerlandaise et a été un résident des Pays-Bas au cours des cinq années précédant l'aliénation des actions ou bons de jouissance, si, au cours de ladite période, ces actions ou bons de jouissance ont fait partie d'une participation importante au sens de la législation néerlandaise. Toutefois, le taux de l'impôt ne peut excéder 20 pour cent.

Artikel 14

Zelfstandige arbeid

§ 1. Voordelen of inkomsten verkregen door een inwoner van een van de Staten in de uitoefening van een vrij beroep of ter zake van andere zelfstandige werkzaamheden van soortgelijke aard zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij hij in de andere Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vast middelpunt beschikt. Indien hij over zulk een vast middelpunt beschikt, mogen de voordelen of inkomsten in de andere Staat worden belast, maar slechts voor zover zij kunnen worden toegerekend aan de werkzaamheden welke met behulp van dat vaste middelpunt worden verricht.

§ 2. De uitdrukking „vrij beroep” omvat in het bijzonder zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, technici, architecten, tandartsen en accountants.

Artikel 15

Niet-zelfstandige arbeid

§ 1. Salarissen, lonen en andere, soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een van de Staten ter zake van een dienstbetrekking zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mag de ter zake daarvan verkregen beloning in die andere Staat worden belast.

§ 2. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 1 is de beloning verkregen door een inwoner van een van de Staten ter zake van een in de andere Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien:

- 1° de dienstbetrekking gedurende het kalenderjaar niet langer dan in totaal 183 dagen – met inbegrip van de gewone arbeidsonderbrekingen – in de andere Staat wordt uitgeoefend, en
- 2° de beloning wordt betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere Staat is, en
- 3° de beloning als zodanig niet ten laste komt van een vaste inrichting die, of van een vast middelpunt dat de werkgever in de andere Staat heeft.

Article 14

Professions indépendantes

§ 1er. Les profits ou revenus qu'un résident de l'un des Etats tire d'une profession libérale ou d'autres activités indépendantes de caractère analogue ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que ce résident ne dispose de façon habituelle dans l'autre Etat d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. S'il dispose d'une telle base, les profits ou revenus sont imposables dans l'autre Etat mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables aux activités exercées à l'intervention de ladite base fixe.

§ 2. L'expression „professions libérales” comprend en particulier les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15

Professions dépendantes

§ 1er. Les traitements, salaires et autres rémunérations similaires qu'un résident de l'un des Etats reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre Etat.

§ 2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1er, les rémunérations qu'un résident de l'un des Etats reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat ne sont imposables que dans le premier Etat si:

- 1° l'emploi salarié est exercé dans l'autre Etat pendant une période ou des périodes – y compris la durée des interruptions normales du travail – n'excédant pas au total 183 jours au cours de l'année civile, et
- 2° les rémunérations sont payées par un employeur ou au nom d'un employeur qui n'est pas résident de l'autre Etat, et
- 3° la charge des rémunérations n'est pas supportée comme telle par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre Etat.

§ 3. In afwijking van de paragrafen 1 en 2:

- 1° zijn salarissen, lonen en andere, soortgelijke beloningen verkregen door een persoon die als grensarbeider in de grensstreek van een van de Staten werkzaam is en zijn duurzaam tehuis in de grensstreek van de andere Staat heeft, alwaar hij gewoonlijk dagelijks of ten minste eenmaal per week terugkeert, slechts in laatstbedoelde Staat belastbaar;
- 2° zijn beloningen verkregen door een inwoner van een van de Staten ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig in internationaal verkeer, of aan boord van een schip dat dient voor het vervoer in de binnenwateren, slechts in die Staat belastbaar.

§ 4. De bepalingen van dit artikel zijn niet van toepassing op inkomsten als bedoeld in de artikelen 16, 18, 19 en 20.

Artikel 16

Beheerders, bestuurders en commissarissen van vennootschappen

§ 1. Tantièmes, presentiegelden en andere beloningen verkregen door een inwoner van België die commissaris of bestuurder is van een naamloze vennootschap die inwoner is van Nederland, mogen in Nederland worden belast.

§ 2. Tantièmes, presentiegelden en andere beloningen verkregen door een inwoner van Nederland die lid is van de raad van beheer of van toezicht van een vennootschap op aandelen die inwoner is van België, mogen in België worden belast.

Deze bepaling is ook van toepassing op de beloningen verkregen door een gecommanditeerde vennoot van een vennootschap bij wijze van geldschieting op aandelen die inwoner is van België.

§ 3. Niettegenstaande de bepalingen van de paragrafen 1 en 2 mogen de aldaar bedoelde beloningen die verkregen worden door personen die in een wezenlijke en vaste functie werkzaamheden verrichten in een vaste inrichting gevestigd in de andere Staat dan die waarvan de vennootschap inwoner is, en ten laste waarvan de beloningen als zodanig komen, in die andere Staat worden belast.

Artikel 17

Artiesten en sportbeoefenaars

Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 14 en 15 mogen voordelen of inkomsten die beroepsartiesten, zoals toneelspelers, film-, radio- of televisie-artiesten en musici, alsmede sportbeoefenaars, als zodanig uit hun persoonlijke werkzaamheden verkrijgen, worden belast in de Staat waar deze werkzaamheden worden verricht.

§ 3. Par dérogation aux paragraphes 1er et 2:

- 1° les traitements, salaires et autres rémunérations similaires reçus par une personne qui est occupée comme travailleur frontalier dans la zone frontalière de l'une des Etats et qui a son foyer d'habitation permanent dans la zone frontalière de l'autre Etat, où elle rentre normalement chaque jour ou au moins une fois par semaine, ne sont imposables que dans cet autre Etat;
- 2° les rémunérations qu'un résident de l'un des Etats reçoit au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef en trafic international ou à bord d'un bateau servant à la navigation intérieure ne sont imposables que dans cet Etat.

§ 4. Les dispositions du présent article ne sont pas applicables aux revenus visés aux articles 16, 18, 19 et 20.

Article 16

Administrateurs, directeurs (bestuurders) et commissaires de sociétés

§ 1er. Les tantièmes, jetons de présence et autres rémunérations reçus par un résident de la Belgique qui est commissaire ou directeur (bestuurder) d'une société anonyme résidente des Pays-Bas sont imposables aux Pays-Bas.

§ 2. Les tantièmes, jetons de présence et autres rémunérations reçus par un résident des Pays-Bas qui est membre du conseil d'administration ou de surveillance d'une société par actions résidente de la Belgique sont imposables en Belgique.

Cette disposition s'applique également aux rémunérations d'un associé commandité d'une société en commandite par actions résidente de la Belgique.

§ 3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1er et 2, les rémunérations susvisées qui sont reçues par des personnes exerçant des fonctions réelles et permanentes dans un établissement stable situé dans l'Etat autre que celui dont la société est résidente et qui sont supportées comme telles par cet établissement stable sont imposables dans cet autre Etat.

Article 17

Artistes et sportifs

Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus que les professionnels du spectacle, tels les artistes de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision et les musiciens, ainsi que les sportifs, retirent de leurs activités personnelles en cette qualité sont imposables dans l'Etat où ces activités sont exercées.

Artikel 18

Pensioenen

Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 19, paragraaf 1, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald aan een inwoner van een van de Staten ter zake van een vroegere dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar.

Artikel 19

Overheidsfuncties

§ 1. Beloningen, daaronder begrepen pensioenen, door een van de Staten of een staatkundig onderdeel daarvan, hetzij rechtstreeks, hetzij uit door hen in het leven geroepen fondsen, betaald aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel daarvan, mogen in die Staat worden belast.

Deze bepaling is niet van toepassing, indien de genietter van die inkomsten de nationaliteit van de andere Staat en niet tevens die van de eerstbedoelde Staat bezit.

§ 2. De bepaling van paragraaf 1 is niet van toepassing op beloningen of pensioenen ter zake van diensten, bewezen in het kader van een op winst gericht bedrijf uitgeoefend door een van de Staten of een staatkundig onderdeel daarvan.

Artikel 20

Hoogleraren, leraren en onderwijzers

Vergoedingen die een hoogleraar, leraar of onderwijzer, die inwoner is van een van de Staten en die in de andere Staat verblijft om aldaar gedurende een tijdvak van ten hoogste twee jaar onderwijs te geven aan een universiteit, hogeschool of andere inrichting voor onderwijs, voor dat onderwijs ontvangt, zijn slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar.

Artikel 21

Studenten en leerlingen

Bedragen die een student, een leerling of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon, die inwoner van een van de Staten is of vroeger was en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de andere Staat verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in die andere Staat niet belastbaar, mits deze bedragen niet uit die andere Staat afkomstig zijn.

Artikel 22

Overige inkomsten

Bestanddeelen van het inkomen van een inwoner van een van de Staten, waarop de voorgaande artikelen van deze Overeenkomst geen toepassing vinden, zijn slechts in die Staat belastbaar.

Article 18

Pensions

Sous réserve des dispositions de l'article 19, paragraphe 1er, les pensions et autres rémunérations similaires, versées à un résident de l'un des Etats au titre d'un emploi antérieur, ne sont imposables que dans cet Etat.

Article 19

Fonctions publiques

§ 1er. Les rémunérations, y compris les pensions, versées par l'un des Etats ou par une de ses subdivisions politiques, soit directement, soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision politique sont imposables dans ledit Etat.

Cette disposition ne s'applique pas lorsque le bénéficiaire des revenus possède la nationalité de l'autre Etat sans posséder en même temps la nationalité du premier Etat.

§ 2. La disposition du paragraphe 1er ne s'applique pas aux rémunérations ou pensions versées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité commerciale ou industrielle exercée par l'un des Etats ou par une de ses subdivisions politiques.

Article 20

Professeurs et instituteurs

Les rémunérations qu'un professeur ou un instituteur, résident de l'un des Etats, qui séjourne dans l'autre Etat pour y enseigner, pendant une période n'excédant pas deux ans, dans une université, une école supérieure ou une autre institution d'enseignement, reçoit pour cet enseignement ne sont imposables que dans le premier Etat.

Article 21

Etudiants

Les sommes qu'un étudiant, un apprenti ou un stagiaire qui est ou qui était auparavant un résident de l'un des Etats et qui séjourne dans l'autre Etat à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet autre Etat, à condition qu'elles ne proviennent pas de sources situées dans ledit autre Etat.

Article 22

Autres revenus

Les éléments du revenu d'un résident de l'un des Etats, auxquels les articles précédents de la présente Convention ne s'appliquent pas, ne sont imposables que dans cet Etat.

IV. Belastingheffing naar het vermogen

Artikel 23

§ 1. Vermogen bestaande uit onroerende goederen als omschreven in artikel 6, paragraaf 2, mag worden belast in de Staat waar deze goederen zijn gelegen.

§ 2. Vermogen bestaande uit roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een van de Staten in de andere Staat heeft, of die behoren tot een vast middelpunt dat een inwoner van een van de Staten in de andere Staat tot zijn beschikking heeft voor de uitoefening van een vrij beroep, mag in die andere Staat worden belast.

§ 3. In afwijking van de bepaling van paragraaf 2:

- 1° zijn schepen en luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd en schepen die dienen voor het vervoer in de binnenwateren, alsmede roerende goederen die worden gebruikt bij de exploitatie van deze schepen en luchtvaartuigen, slechts belastbaar in de Staat waarvan de exploitant inwoner is;
- 2° mogen, niettegenstaande het bepaalde onder 1°, de aldaar bedoelde schepen, luchtvaartuigen en roerende goederen ook in de andere Staat worden belast, indien de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming in die andere Staat is gelegen.

§ 4. Alle andere bestanddelen van het vermogen van een inwoner van een van de Staten zijn slechts in die Staat belastbaar.

V. Bepalingen tot vermindering van dubbele belasting

Artikel 24

§ 1. Met betrekking tot inwoners van Nederland wordt dubbele belasting op de volgende wijze vermeden.

- 1° Nederland is bevoegd bij het heffen van belasting van zijn inwoners in de grondslag waarnaar de belasting wordt geheven, de bestanddelen van het inkomen of het vermogen te begrijpen die overeenkomstig de bepalingen van deze Overeenkomst in België mogen worden belast.
- 2° Onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen betreffende de verliescompensatie in de eenzijdige voorschriften tot het vermijden van dubbele belasting, verleent Nederland een vermindering op het overeenkomstig het bepaalde onder 1° berekende belastingbedrag. Deze vermindering is gelijk aan dat gedeelte van het belastingbedrag dat tot dat belastingbedrag in dezelfde verhouding staat, als het gedeelte van het inkomen of van het vermogen dat in de onder 1° bedoelde grondslag is begrepen en dat volgens de artikelen 6, 7, 8, paragraaf 2, 10, paragraaf 4,

IV. Imposition de la fortune

Article 23

§ 1er. La fortune constituée par des biens immobiliers, tels qu'ils sont définis à l'article 6, paragraphe 2, est imposable dans l'Etat où ces biens sont situés.

§ 2. La fortune constituée par des biens mobiliers faisant partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise de l'un des Etats a dans l'autre Etat, ou par des biens mobiliers constitutifs d'une base fixe dont un résident de l'un des Etats dispose dans l'autre Etat pour l'exercice d'une profession libérale, est imposable dans cet autre Etat.

§ 3. Par dérogation à la disposition du paragraphe 2:

- 1° les navires et les aéronefs exploités en trafic international et les bateaux servant à la navigation intérieure, ainsi que les biens mobiliers affectés à l'exploitation de tels navires, aéronefs et bateaux, ne sont imposables que dans l'Etat dont l'exploitant est un résident;
- 2° nonobstant la disposition du 1°, les navires, aéronefs, bateaux et biens mobiliers susvisés peuvent aussi être imposés dans l'autre Etat, si le siège de la direction effective de l'entreprise est situé dans cet autre Etat.

§ 4. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident de l'un des Etats ne sont imposables que dans cet Etat.

V. Dispositions préventives de la double imposition

Article 24

§ 1er. En ce qui concerne les résidents des Pays-Bas, la double imposition est évitée de la manière suivante.

- 1° Les Pays-Bas peuvent, lors de l'imposition de leurs résidents, inclure dans la base imposable les éléments du revenu ou de la fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables en Belgique.
- 2° Sous réserve de l'application des dispositions sur la compensation des pertes figurant dans la réglementation interne tendant à éviter la double imposition, les Pays-Bas accordent une réduction sur le montant de l'impôt calculé conformément à la disposition du 1°. Cette réduction est égale à la fraction de l'impôt correspondant au rapport qui existe entre le montant du revenu ou de la fortune compris dans la base imposable visée au 1° et imposable en Belgique en vertu des articles 6, 7, 8, paragraphe 2, 10, paragraphe 4, 11, paragraphe 6, 12, paragraphe 3, 13, paragraphes

11, paragraaf 6, 12, paragraaf 3, 13, paragrafen 1, 2 en 3, 14, 15, paragraaf 1, 16, paragrafen 2 en 3, 17, 19 en 23, paragrafen 1, 2 en 3, van de Overeenkomst in België mag worden belast, staat tot het bedrag van het gehele inkomen of vermogen dat de onder 1° bedoelde grondslag vormt.

3° Nederland verleent voorts een vermindering op de aldus berekende belasting voor die bestanddelen van het inkomen welke volgens de artikelen 10, paragraaf 2, 11, paragrafen 2 en 8, en 12, paragraaf 4, in België mogen worden belast en in de onder 1° bedoelde grondslag zijn begrepen. Het bedrag van deze vermindering is het laagste van de volgende bedragen:

- a) het bedrag dat gelijk is aan de in België geheven belasting;
- b) het bedrag van de Nederlandse belasting dat tot het overeenkomstig het bepaalde onder 1° berekende belastingbedrag in dezelfde verhouding staat, als het bedrag van de genoemde bestanddelen van het inkomen staat tot het bedrag van het inkomen dat de onder 1° bedoelde grondslag vormt.

§ 2. Met betrekking tot inwoners van België wordt dubbele belasting op de volgende wijze vermeden.

1° Voordelen en inkomsten – met uitzondering van de onder 2° en 3° bedoelde inkomsten – en bestanddelen van het vermogen, die volgens de voorgaande artikelen in Nederland mogen worden belast, zijn in België vrijgesteld van belasting. Die vrijstelling beperkt niet het recht van België met de aldus vrijgestelde voordelen en inkomsten en bestanddelen rekening te houden bij het bepalen van het tarief van de belasting.

2° Met betrekking tot dividenden, interest en royalty's, waarop onderscheidenlijk de artikelen 10, paragraaf 2, 11, paragrafen 2 en 8, en 12, paragraaf 4, van toepassing zijn, wordt het forfaitaire gedeelte van de buitenlandse belasting waarin door de Belgische wetgeving is voorzien, onder de voorwaarden en volgens het tarief van die wetgeving verrekend, hetzij met de personenbelasting die verband houdt met die dividenden, hetzij met de personenbelasting of met de vennootschapsbelasting die verband houdt met die interest en royalty's.

3° Indien een vennootschap die inwoner is van België, aandelen in eigendom bezit van een vennootschap op aandelen die inwoner is van Nederland, worden de dividenden die haar door de laatstbedoelde vennootschap worden toegekend en waarop artikel 10, paragraaf 2, van toepassing is, in België van de vennootschapsbelasting vrijgesteld, voor zover vrijstelling zou worden verleend, indien beide vennootschappen inwoner zouden zijn van België. Deze bepaling belet niet dat van die dividenden de roerende voorheffing wordt geheven welke volgens de Belgische wetgeving verschuldigd is.

1er, 2 et 3, 14, 15, paragraphe 1er, 16, paragraphes 2 et 3, 17, 19 et 23, paragraphes 1er, 2 et 3, de la Convention, et le montant du revenu total ou de la fortune totale constituant la base imposable visée au 1°.

3° Pour les éléments du revenu qui, en vertu des articles 10, paragraphe 2, 11, paragraphes 2 et 8, et 12, paragraphe 4, sont imposables en Belgique et sont compris dans la base imposable visée au 1°, les Pays-Bas accordent en outre une réduction sur l'impôt ainsi calculé. Le montant de cette réduction est le moins élevé des montants suivants:

- a) un montant égal à l'impôt prélevé en Belgique;
- b) un montant égal à la fraction de l'impôt des Pays-Bas calculé conformément à la disposition du 1°, qui correspond au rapport existant entre le montant desdits éléments de revenu et le montant du revenu constituant la base imposable visée au 1°.

§ 2. En ce qui concerne les résidents de la Belgique, la double imposition est évitée de la manière suivante.

1° Les revenus – à l'exception des revenus visés aux 2° et 3° – et les éléments de la fortune qui sont imposables aux Pays-Bas conformément aux articles précédents sont exemptés d'impôt en Belgique. Cette exemption ne limite pas le droit de la Belgique de tenir compte des revenus et des éléments de la fortune ainsi exemptés pour fixer le taux de ses impôts.

2° En ce qui concerne les dividendes, les intérêts et les redevances auxquels s'appliquent respectivement les articles 10, paragraphe 2, 11, paragraphes 2 et 8, et 12, paragraphe 4, la quotité forfaitaire d'impôt étranger prévue par la législation belge est imputée, dans les conditions et au taux prévus par cette législation, soit sur l'impôt des personnes physiques afférent auxdits dividendes, soit sur l'impôt des personnes physiques ou sur l'impôt des sociétés afférent auxdits intérêts et redevances.

3° Lorsqu'une société résidente de la Belgique a la propriété d'actions d'une société par actions, résidente des Pays-Bas, les dividendes qui lui sont attribués par cette dernière société et auxquels s'applique l'article 10, paragraphe 2, sont exemptés de l'impôt des sociétés en Belgique, dans la mesure où cette exemption serait accordée si les deux sociétés étaient résidentes de la Belgique. Cette disposition n'exclut pas le prélèvement sur ces dividendes du précompte mobilier exigible suivant la législation belge.

4° Indien een vennootschap die inwoner is van België, gedurende het gehele boekjaar van een vennootschap op aandelen, die inwoner is van Nederland en aldaar aan de vennootschapsbelasting is onderworpen, aandelen van deze laatste vennootschap in uitsluitende eigendom heeft bezeten, kan zij eveneens worden vrijgesteld van de roerende voorheffing die volgens de Belgische wetgeving op de dividenden van deze aandelen is verschuldigd, op voorwaarde dat zij zulks schriftelijk aanvraagt binnen de termijn waarin haar jaarlijkse aangifte moet worden ingediend; bij de wederuitkering van de aldus vrijgestelde dividenden mogen deze niet in mindering worden gebracht van het totaal van de aan de roerende voorheffing te onderwerpen uitgekeerde dividenden. Deze bepaling is niet van toepassing, indien de eerstbedoelde vennootschap de aanslag van haar winsten in de personenbelasting heeft gekozen.

Ingeval de bepalingen van de Belgische wetgeving betreffende de vrijstelling van vennootschapsbelasting tot het nettobedrag van dividenden welke een vennootschap die inwoner is van België, verkrijgt van een andere vennootschap die inwoner is van België, aldus mochten worden gewijzigd dat de vrijstelling wordt beperkt tot dividenden van deelnemingen van een bepaalde omvang in het kapitaal van de tweede vennootschap, zal de bepaling van het voorgaande lid slechts van toepassing zijn op door vennootschappen die inwoner zijn van Nederland toegekende dividenden, voor zover deze verband houden met deelnemingen van dezelfde omvang in het kapitaal van die vennootschappen.

5° Indien volgens de Belgische wetgeving verliezen, welke een onderneming van België in een in Nederland gevestigde vaste inrichting heeft geleden, voor de belastingheffing van die onderneming in België werkelijk in mindering van de winsten werden gebracht, is vrijstelling volgens 1° niet van toepassing op de winsten van andere belastbare tijdperken die aan de vaste inrichting kunnen worden toegerekend, voor zover deze winsten in Nederland door de verrekening van die verliezen niet worden belast.

VI. Bijzondere bepalingen

Artikel 25

Non-discriminatie

§ 1. Onderdanen van een van de Staten, ongeacht of zij inwoner zijn van die Staat, worden in de andere Staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen, waaraan onderdanen van die andere Staat onder dezelfde omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen.

- 4° Lorsqu'une société résidente de la Belgique a eu, pendant toute la durée de l'exercice social d'une société par actions, résidente des Pays-Bas et soumise à l'impôt des sociétés dans cet Etat, la propriété exclusive d'actions de cette dernière société, elle peut également être exemptée du précompte mobilier exigible suivant la législation belge sur les dividendes de ces actions, à la condition d'en faire la demande par écrit au plus tard dans le délai prescrit pour la remise de sa déclaration annuelle; lors de la redistribution des dividendes ainsi exemptés, ceux-ci ne peuvent être déduits du montant total des dividendes distribués passibles du précompte mobilier. Cette disposition n'est pas applicable lorsque la première société a opté pour l'assujettissement de ses bénéficiaires à l'impôt des personnes physiques.

Dans l'éventualité où les dispositions de la législation belge, exemptant de l'impôt des sociétés le montant net des dividendes qu'une société résidente de la Belgique reçoit d'une autre société résidente de la Belgique, seraient modifiées de manière à limiter l'exemption aux dividendes afférents à des participations d'une importance déterminée dans le capital de la seconde société, la disposition de l'alinéa précédent ne s'appliquera qu'aux dividendes attribués par des sociétés résidentes des Pays-Bas et afférents à des participations de même importance dans le capital desdites sociétés.

- 5° Lorsque, conformément à la législation belge, des pertes subies par une entreprise de la Belgique dans un établissement stable situé aux Pays-Bas ont été effectivement déduites des bénéfices de cette entreprise pour son imposition en Belgique, l'exemption prévue sub 1° ne s'applique pas aux bénéfices d'autres périodes imposables qui sont imputables à cet établissement, dans la mesure où ces bénéfices n'ont pas été imposés aux Pays-Bas en raison de leur compensation avec lesdites pertes.

VI. Dispositions spéciales

Article 25

Non-discrimination

§ 1. Les nationaux de l'un des Etats, qu'ils soient ou non résidents de cet Etat, ne sont soumis dans l'autre Etat à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre Etat se trouvant dans la même situation.

§ 2. De uitdrukking „onderdanen” betekent:

- 1° alle natuurlijke personen die de nationaliteit van een van de Staten bezitten;
- 2° alle vennootschappen en verenigingen die hun rechtspositie als zodanig ontleen aan de wetgeving die in een van de Staten van kracht is.

§ 3. Natuurlijke personen die inwoner zijn van een van de Staten genieten in de andere Staat dezelfde persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van burgerlijke staat of samenstelling van het gezin als de laatstbedoelde Staat aan zijn eigen inwoners verleent.

§ 4. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een van de Staten in de andere Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen.

§ 5. Ondernemingen van een van de Staten, waarvan het kapitaal geheel of ten dele, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van, of wordt beheerst door een of meer inwoners van de andere Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen, waaraan andere, soortgelijke ondernemingen van die eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.

§ 6. In dit artikel betekent de uitdrukking „belastingheffing” belastingen van elke soort en benaming.

Artikel 26

Regeling voor onderling overleg

§ 1. Indien een inwoner van een van de Staten van oordeel is dat de maatregelen van een van de Staten of van beide Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met deze Overeenkomst, kan hij, onverminderd de rechtsmiddelen waarin de nationale wetgeving van die Staten voorziet, zijn geval in een gemotiveerd verzoekschrift voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de Staat waarvan hij inwoner is. Om ontvankelijk te zijn moet dat verzoekschrift worden ingediend binnen een termijn van twee jaren vanaf het tijdstip waarop hij kennis kan dragen van de belastingheffing welke hij niet in overeenstemming met de Overeenkomst acht.

§ 2. Le terme „nationaux” désigne:

- 1° toutes les personnes physiques qui possèdent la nationalité de l'un des Etats;
- 2° toutes les sociétés et associations constituées conformément à la législation en vigueur dans l'un des Etats.

§ 3. Les personnes physiques résidentes de l'un des Etats bénéficient dans l'autre Etat des déductions personnelles, abattements et réductions qui sont accordés par cet autre Etat à ses propres résidents en raison de leur situation ou de leurs charges de famille.

§ 4. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise de l'un des Etats a dans l'autre Etat n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre Etat qui exercent la même activité.

§ 5. Les entreprises de l'un des Etats, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat, ne sont soumises dans le premier Etat à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourront être assujetties les autres entreprises de même nature de ce premier Etat.

§ 6. Le terme „imposition” désigne dans le présent article les impôts de toute nature ou dénomination.

Article 26

Procédure amiable

§ 1er. Lorsqu'un résident de l'un des Etats estime que les mesures prises par l'un des Etats ou par chacun des deux Etats entraînent ou entraîneront pour lui une imposition non conforme à la présente Convention, il peut, sans préjudice des recours prévus par la législation nationale de ces Etats, soumettre son cas par requête motivée à l'autorité compétente de l'Etat dont il est un résident. Pour être recevable, cette requête doit être présentée dans un délai de deux ans à partir du moment où il a pu avoir connaissance de l'imposition qu'il estime non conforme à la Convention.

§ 2. Die bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een oplossing te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere Staat te regelen ten einde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de Overeenkomst, te vermijden.

§ 3. De bevoegde autoriteiten van de Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de toepassing van de Overeenkomst in onderlinge overeenstemming op te lossen.

§ 4. De bevoegde autoriteiten van de Staten kunnen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen met het oog op de toepassing van de Overeenkomst.

Artikel 27

Uitwisseling van inlichtingen

§ 1. De bevoegde autoriteiten van de Staten wisselen zodanige inlichtingen uit (zijnde inlichtingen die deze autoriteiten geordend voorhanden hebben) als nodig zijn om uitvoering te geven aan deze Overeenkomst en aan de nationale wetten van de Staten met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, voor zover de heffing van die belastingen in overeenstemming is met de Overeenkomst. Elke aldus verkregen inlichtingen wordt geheim gehouden; buiten de belastingplichtige mag zij slechts ter kennis worden gebracht van personen of autoriteiten die belast zijn met de vaststelling of invordering van de belastingen, daaronder begrepen een rechterlijke instantie.

§ 2. In geen geval worden de bepalingen van paragraaf 1 aldus uitgelegd dat zij een van de Staten de verplichting opleggen:

- 1° maatregelen te nemen die afwijken van de wetten of het gebruik van die of van de andere Staat;
- 2° bijzonderheden te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetten of in de normale gang van de administratieve werkzaamheden van die of van de andere Staat;
- 3° inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een fabrieks- of handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.

Artikel 28

Diplomatieke en consulaire ambtenaren

De bepalingen van deze Overeenkomst tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die diplomatieke of consulaire ambtenaren en beampten ontleen aan de algemene regelen van het volkenrecht of aan de bepalingen van bijzondere overeenkomsten.

§ 2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'apporter une solution, de régler la question par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat, en vue d'éviter une imposition non conforme à la Convention.

§ 3. Les autorités compétentes des Etats s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peut donner lieu l'application de la Convention.

§ 4. Les autorités compétentes des Etats peuvent communiquer directement entre elles pour l'application de la Convention.

Article 27

Echange de renseignements

§ 1er. Les autorités compétentes des Etats échangent les renseignements (dont elles ont normalement la disposition) qui sont nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention et celles des lois internes des Etats relatives aux impôts visés par la Convention, dans la mesure où la perception de ces impôts est conforme à la Convention. Tout renseignement ainsi obtenu doit être tenu secret; il ne peut être communiqué, en dehors du contribuable, qu'aux personnes ou autorités, y compris les autorités judiciaires, chargées de l'établissement ou du recouvrement des impôts.

§ 2. Les dispositions du paragraphe 1er ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à l'un des Etats l'obligation:

- 1° de prendre des dispositions dérogeant à sa propre législation ou à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat;
- 2° de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa propre législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat;
- 3° de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé industriel ou commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 28

Fonctionnaires diplomatiques et consulaires

Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les fonctionnaires et agents diplomatiques ou consulaires en vertu, soit des règles générales du droit des gens, soit des dispositions d'accords particuliers.

Artikel 29

Diverse bepalingen

§ 1. De bepalingen van deze Overeenkomst beperken niet het recht van België belasting te heffen van een vennootschap die inwoner is van België, in geval van inkoop van haar eigen aandelen of delen of naar aanleiding van de verdeling van haar maatschappelijk vermogen. Voor de in dat geval in België geheven belasting verleent Nederland geen vermindering op de voet van artikel 24, paragraaf 1.

§ 2. De Overeenkomst is niet van toepassing op internationale organisaties, hun organen of hun ambtenaren, noch de personen die deel uitmaken van een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van een derde Staat, indien deze in een van de Staten verblijven en op het stuk van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen in de ene of de andere Staat niet als inwoners worden behandeld.

§ 3. De bevoegde autoriteiten van de Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van de artikelen 10, 11 en 12.

§ 4. De bevoegde autoriteiten van elk van de Staten kunnen, in overeenstemming met het gebruik van die Staat, uitvoeringsvoorschriften vaststellen die nodig zijn om de overige bepalingen van de Overeenkomst uit te voeren.

Artikel 30

Uitbreiding tot andere gebieden

§ 1. Deze Overeenkomst kan, hetzij in haar geheel, hetzij met de noodzakelijke wijzigingen, worden uitgebreid tot de landen Suriname en de Nederlandse Antillen of tot een van die landen, indien het desbetreffende land belastingen heft die in wezen gelijksoortig zijn aan de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is. Zulk een uitbreiding wordt van kracht met ingang van een datum en met inachtneming van wijzigingen en voorwaarden, daaronder begrepen voorwaarden ten aanzien van de beëindiging, nader vast te stellen en overeen te komen bij diplomatieke notawisseling of op andere wijze in overeenstemming met de grondwettelijke bepalingen van de Staten.

§ 2. Tenzij anders is overeengekomen, wordt door de beëindiging van de Overeenkomst niet tevens de toepasselijkheid van de Overeenkomst op het land waartoe zij ingevolge dit artikel is uitgebreid, beëindigd.

Article 29

Divers

§ 1er. Les dispositions de la présente Convention ne limitent pas le droit de la Belgique d'imposer une société résidente de la Belgique en cas de rachat de ses propres actions ou parts ou à l'occasion du partage de son avoir social. Du chef de l'impôt perçu en Belgique dans ces éventualités, les Pays-Bas n'accordent pas la réduction prévue à l'article 24, paragraphe 1er.

§ 2. La Convention ne s'applique pas aux organisations internationales, à leurs organes ou à leurs fonctionnaires, ni aux personnes qui sont membres d'une mission diplomatique ou consulaire d'un Etat tiers, lorsqu'ils se trouvent sur le territoire de l'un des Etats et ne sont pas traités comme des résidents dans l'un ou dans l'autre Etat en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune.

§ 3. Les autorités compétentes des Etats règlent de commun accord les modalités d'application des articles 10, 11 et 12.

§ 4. Les autorités compétentes de chacun des Etats peuvent arrêter, conformément à la pratique suivie dans cet Etat, les mesures d'exécution qui sont nécessaires pour appliquer les autres dispositions de la Convention.

Article 30

Extension territoriale

§ 1er. La présente Convention peut être étendue, telle quelle ou avec les modifications nécessaires, au Surinam et aux Antilles néerlandaises ou à l'un de ces pays, si le pays en question perçoit des impôts de nature analogue aux impôts auxquels s'applique la Convention. Une telle extension prend effet à partir de la date, avec les modifications et dans les conditions, y compris les conditions relatives à la cessation d'effets, qui sont fixées de commun accord par échange de notes diplomatiques ou suivant toute autre procédure conforme aux dispositions constitutionnelles des Etats.

§ 2. A moins qu'il n'en soit convenu autrement, la cessation d'effets de la Convention ne mettra pas fin à son application en ce qui concerne le pays auquel elle aura été étendue conformément au présent article.

VII. Slotbepalingen

Artikel 31

Inwerkingtreding

§ 1. Deze Overeenkomst zal worden bekrachtigd en de akten van bekrachtiging zullen zo spoedig mogelijk te 's-Gravenhage worden uitgewisseld.

§ 2. De Overeenkomst treedt in werking op de vijftiende dag die volgt op de dag waarop de akten van bekrachtiging worden uitgewisseld en de bepalingen ervan vinden toepassing:

1° in Nederland:

voor belastingjaren en tijdvakken welke aanvangen op of na 1 januari van het jaar waarin de akten van bekrachtiging zijn uitgewisseld;

2° in België:

a) op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die normaal zijn toegekend of betaalbaar gesteld vanaf 1 januari van het jaar waarin de akten van bekrachtiging zijn uitgewisseld;

b) op de andere belastingen geheven naar inkomsten van belastbare tijdperken die eindigen vanaf 31 december van het jaar waarin de akten van bekrachtiging zijn uitgewisseld.

§ 3. De bepalingen van het op 20 februari 1933 te Genève ondertekende Verdrag tussen Nederland en België ter voorkoming van dubbele belasting en tot regeling van enige andere belastingaangelegenheden houden op toepassing te vinden:

1° in Nederland voor belastingjaren en tijdvakken waarvoor de bepalingen van deze Overeenkomst toepassing vinden;

2° in België op belastingen waarop de bepalingen van deze Overeenkomst toepassing vinden.

Artikel 32

Beëindiging

Deze Overeenkomst blijft voor onbepaalde tijd van kracht. Elk van de Staten kan echter de Overeenkomst langs diplomatieke weg opzeggen door ten minste zes maanden voor het einde van enig kalenderjaar na het vijfde jaar volgend op dat waarin de akten van bekrachtiging zijn uitgewisseld, een kennisgeving van beëindiging te zenden. In dat geval houden de bepalingen van de Overeenkomst op toepassing te vinden:

VII. Dispositions finales

Article 31

Entrée en vigueur

§ 1er. La présente Convention sera ratifiée et les instruments de ratification seront échangés aussitôt que possible à La Haye.

§ 2. La Convention entrera en vigueur le quinzième jour suivant celui de l'échange des instruments de ratification et ses dispositions s'appliqueront:

1° aux Pays-Bas:

en ce qui concerne les années et périodes fiscales commençant le 1er janvier de l'année de l'échange des instruments de ratification ou après cette date;

2° en Belgique:

a) aux impôts dus à la source sur les revenus normalement attribués ou mis en paiement à partir du 1er janvier de l'année de l'échange des instruments de ratification;

b) aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables prenant fin à partir du 31 décembre de l'année de l'échange des instruments de ratification.

§ 3. Les dispositions de la Convention signée à Genève le 20 février 1933 entre les Pays-Bas et la Belgique pour éviter les doubles impositions et régler certaines autres questions en matière fiscale cesseront de s'appliquer:

1° aux Pays-Bas, en ce qui concerne les années et périodes fiscales auxquelles s'appliquent les dispositions de la présente Convention;

2° en Belgique, aux impôts auxquels s'appliquent les dispositions de la présente Convention.

Article 32

Dénonciation

La présente Convention restera indéfiniment en vigueur. Chacun des Etats peut cependant dénoncer la Convention par la voie diplomatique, au moyen d'une notification faite au moins six mois avant la fin d'une année civile postérieure à la cinquième année suivant celle de l'échange des instruments de ratification. Dans ce cas, les dispositions de la Convention cesseront de s'appliquer:

1° in Nederland:

voor belastingjaren en tijdvakken welke aanvangen op of na 1 januari van het jaar volgend op dat waarin de kennisgeving is gedaan;

2° in België:

- a) op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die normaal zijn toegekend of betaalbaar gesteld vanaf 1 januari van het jaar volgend op dat waarin de kennisgeving is gedaan;
- b) op de andere belastingen geheven naar inkomsten van belastbare tijdperken die normaal eindigen vanaf 31 december van het jaar volgend op dat waarin de kennisgeving is gedaan.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd door hun respectieve Regeringen, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

GEDAAN te Brussel, de 19de oktober 1970, in de Nederlandse en de Franse taal, in twee exemplaren, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden:

(w.g.) J. LUNS

Voor de Regering van het Koninkrijk België:

(w.g.) P. HARMEL

1° aux Pays-Bas:

en ce qui concerne les années et périodes fiscales commençant le 1er janvier de l'année suivant celle de la notification ou après cette date;

2° en Belgique:

- a) aux impôts dus à la source sur les revenus normalement attribués ou mis en paiement à partir du 1er janvier de l'année suivant celle de la notification;
- b) aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables prenant fin normalement à partir du 31 décembre de l'année suivant celle de la notification.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés à cet effet par leurs Gouvernements respectifs, ont signé la présente Convention.

FAIT à Bruxelles, le 19 octobre 1970, en deux exemplaires, en langue française et en langue néerlandaise, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas:

(s.) J. LUNS

Pour le Gouvernement du Royaume de Belgique:

(s.) P. HARMEL

PROTOCOL

Bij de ondertekening van de Overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting op het gebied van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen en tot het vaststellen van enige andere regelen verband houdende met de belastingheffing, heden tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering van het Koninkrijk België gesloten, zijn de gevolmachtigden die dit Protocol ondertekend hebben, overeengekomen dat de volgende bepalingen een interesserend deel van de Overeenkomst vormen.

I. De uitdrukking „goederen” gebezigd in de bepalingen van de Overeenkomst omvat mede rechten.

II. Ad artikel 4

De uitdrukking „ingevolge de wetten van die Staat” die in artikel 4, paragraaf 1, is gebezigd, betekent mede de desbetreffende wetten van die Staat welke zijn gewijzigd of aangevuld op grond van internationale overeenkomsten.

III. Ad artikel 6

Zolang de aanvullende onroerende voorheffing die in België verschuldigd is op het kadastraal inkomen van onroerende goederen waarvan de inkomsten volgens artikel 6 in België mogen worden belast, wordt gegeven naar een vast tarief van meer dan 10 percent:

- a) wordt die aanvullende onroerende voorheffing, verschuldigd door inwoners van Nederland, die volgens de artikelen 148 en 149 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen onderworpen zijn aan de belasting der niet-verblijfhouders, terugbetaald in de mate waarin zij de door de betrokkenen verschuldigde belasting der niet-verblijfhouders overtreft;
- b) wordt die aanvullende onroerende voorheffing, verschuldigd door andere inwoners van Nederland, eventueel zodanig verminderd dat de totale last van die aanvullende voorheffing en van het gedeelte van de onroerende voorheffing dat met de personenbelasting wordt verrekend, niet meer bedraagt dan het gedeelte van de fictief op de totale in België behaalde of verkregen inkomsten berekende belasting der niet-verblijfhouders, dat evenredig met bedoeld kadastraal inkomen zou overeenstemmen.

IV. Ad artikel 10

De bepaling van artikel 10, paragraaf 2, 1°, is niet van toepassing, indien de vennootschap die de dividenden geniet, in de Staat waarvan zij inwoner is, vennootschapsbelasting verschuldigd is terzake van de dividenden of het gedeelte daarvan dat niet geacht kan worden een aftrek van kosten verband houdende met de deelneming te vertegenwoordigen; in dit geval is de bepaling van artikel 10, paragraaf 2, 2°, van toepassing.

PROTOCOLE

Au moment de procéder à la signature de la Convention tendant à éviter les doubles impositions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune et à régler certaines autres questions en matière fiscale, conclue ce jour entre le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas et le Gouvernement du Royaume de Belgique, les plénipotentiaires soussignés sont convenus des dispositions suivantes qui forment partie intégrante de la Convention.

I. Le terme „biens” employé dans les dispositions de la Convention, comprend également les droits.

II. Ad article 4

L'expression „en vertu de la législation dudit Etat” employée à l'article 4, paragraphe 1er, désigne la législation de cet Etat, telle qu'elle est modifiée ou complétée en vertu d'accords internationaux.

III. Ad article 6

Aussi longtemps que le complément de précompte immobilier exigible en Belgique sur le revenu cadastral des biens immobiliers dont les revenus sont imposables en Belgique conformément à l'article 6 sera perçu à un taux fixe dépassant 10 pour cent.

- a) ledit complément de précompte immobilier dû par des résidents des Pays-Bas soumis à l'impôt des non-résidents conformément aux articles 148 et 149 du Code des impôts sur les revenus, est remboursé dans la mesure où il dépasse l'impôt des non-résidents dû par les intéressés;
- b) ledit complément de précompte immobilier dû par d'autres résidents des Pays-Bas est éventuellement limité de manière telle que la charge globale constituée par ce complément de précompte et par la fraction du précompte immobilier imputable sur l'impôt des personnes physiques n'excède pas la quotité de l'impôt des non-résidents calculé fictivement sur l'ensemble des revenus produits ou recueillis en Belgique, qui correspondrait proportionnellement audit revenu cadastral.

IV. Ad article 10

La disposition de l'article 10, paragraphe 2, 1°, ne s'applique pas lorsque la société bénéficiaire des dividendes est passible, dans l'Etat dont elle est résidente, de l'impôt des sociétés sur les dividendes ou sur la partie de ceux-ci qui ne peut être considérée comme représentant des frais déductibles afférents à la participation; dans ce cas, la disposition de l'article 10, paragraphe 2, 2°, est applicable.

V.

Ad artikel 10

De uitdrukking „dividenden” als gebezigd in artikel 10 betekent eveneens inkomsten, zelfs toegekend in de vorm van interest, die belastbaar zijn als inkomsten van belegde kapitalen van vennoten in vennootschappen – niet zijnde vennootschappen op aandelen – die inwoner van België zijn.

VI.

Ad artikelen 10, 11 en 12

De uitdrukking „betaald” gebezigd in de artikelen 10, 11 en 12 wordt aldus opgevat dat daaronder wordt verstaan het voldoen aan de verplichting gelden ter beschikking van de schuldeiser te stellen op de wijze als voorzien in het contract of volgens het gebruik; zij omvat derhalve alle vormen van schulddelging, hetzij door betaling in contanten, door overschrijving op een rekening, of anderszins.

VII.

Ad artikelen 10, 11 en 12

Verzoeken om teruggaaf van belasting die in strijd met de bepalingen van de artikelen 10, 11 en 12 is geheven, moeten bij de bevoegde autoriteit van de Staat die de belasting heeft geheven, worden ingediend binnen een tijdvak van twee jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven.

VIII.

Ad artikel 13

De bepaling van artikel 13, paragraaf 4, wordt aldus uitgelegd, dat zij ook van toepassing is op voordelen verkregen uit de vervreemding van aandelen of winstbewijzen, tenzij deze deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting of behoren tot een vast middelpunt, als bedoeld in paragraaf 2.

IX.

Ad artikel 15

De grensstreken, als bedoeld in artikel 15, paragraaf 3, 1°, zijn de volgende gebieden.

- a) De grensstreek van Nederland is het gebied dat ten zuiden wordt begrensd door de Nederlands-Belgische grens en ten noorden door Grevelingen, Krammer, Volkerak, Hollandsch Diep, Dordtsche Kil, Merwede, Maas tot Gennep, Spoorlijn van Gennep naar het oosten tot aan de Duitse grens.
- b) De grensstreek van België is het gebied dat ten noorden wordt begrensd door de Belgisch-Nederlandse grens en ten zuiden door een denkbeeldige kortste lijn die de volgende gemeenten verbindt: Oostende, Brugge, Tielt, Oudenaarde, Aalst, Mechelen, Leuven, Tienen, Landen, Borgworm (Waremmes), Luik (Liège), Verviers, Eupen, Raeren.

V. Ad article 10

Le terme „dividendes” employé dans l'article 10 désigne également les revenus, même attribués sous la forme d'intérêts, imposables au titre de revenus de capitaux investis par les associés dans les sociétés – autres que les sociétés par actions – résidentes de la Belgique.

VI. Ad articles 10, 11 et 12

Le terme „payé(e)s” employé dans les articles 10, 11 et 12 doit être interprété comme signifiant le fait d'exécuter l'obligation de mettre les fonds à la disposition du créancier de la manière prévue par le contrat ou suivant les usages; il couvre par conséquent toutes les formes de règlement, que ce soit au comptant, par virement à un compte ou autrement.

VII. Ad articles 10, 11 et 12

Les demandes de remboursement de l'impôt perçu contrairement aux dispositions des articles 10, 11 et 12 doivent être introduites auprès de l'autorité compétente de l'Etat qui a perçu l'impôt, dans un délai de deux ans après l'expiration de l'année civile au cours de laquelle l'impôt a été perçu.

VIII. Ad article 13

La disposition de l'article 13, paragraphe 4, doit être interprétée comme s'appliquant également aux gains provenant de l'aliénation d'actions ou de bons de jouissance, à moins que ces actions ou bons ne fassent partie de l'actif d'un établissement stable ou ne soient constitutifs d'une base fixe, au sens du paragraphe 2.

IX. Ad article 15

Les zones frontalières visées à l'article 15, paragraphe 3, 1°, sont délimitées ainsi qu'il suit:

- a) La zone frontalière des Pays-Bas est le territoire délimité au sud par la frontière néerlandaise-belge et au nord par Grevelingen, Krammer, Volkerak, Hollandsch Diep, Dordtsche Kil, Merwede, la Meuse jusqu'à Gennep, la ligne de chemin de fer de Gennep vers l'est jusqu'à la frontière allemande.
- b) La zone frontalière de la Belgique est le territoire délimité au nord par la frontière belgo-néerlandaise et au sud par la ligne idéale la plus courte reliant les communes suivantes: Ostende (Oostende), Bruges (Brugge), Tielt, Audenarde (Oudenaarde), Alost (Aalst), Malines (Mechelen), Louvain (Leuven), Tirlemont (Tienen), Landen, Waremmes, Liège, Verviers, Eupen, Raeren.

De gemeenten die door de in b) bedoelde denkbeeldige lijn worden doorsneden, worden geacht in hun geheel tot de grensstreek te behoren.

X.

Ad artikel 15

De bevoegde autoriteiten van de Staten stellen in onderlinge overeenstemming regelen vast inzake de bescheiden die belanghebbenden voor de toepassing van de bepaling van artikel 15, paragraaf 3, 1°, moeten overleggen.

XI.

Ad artikel 15

De bepaling van artikel 15, paragraaf 3, 1°, is niet van toepassing op personen die de Nederlandse nationaliteit bezitten en na 1 januari 1970 hun woonplaats van Nederland naar België hebben overgebracht.

XII.

Ad artikel 23

De bepaling van artikel 23, paragraaf 4, wordt aldus uitgelegd, dat zij ook van toepassing is op aandelen en winstbewijzen, tenzij deze deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting of behoren tot een vast middelpunt, als bedoeld in paragraaf 2.

XIII.

Ad artikel 24

Onder de grondslag bedoeld in artikel 24, paragraaf 1, wordt verstaan het onzuivere inkomen of de winst in de zin van de Nederlandse wetten op de inkomstenbelasting, onderscheidenlijk de vennootschapsbelasting.

XIV.

Ad artikel 25

Vennootschappen die inwoner zijn van Nederland, en verenigingen van personen die hun plaats van werkelijke leiding in Nederland hebben, zijn in België, indien zij aldaar een vaste inrichting bezitten, uit hoofde van de in laatstbedoelde Staat behaalde winsten onderworpen aan de regeling die van toepassing is op soortgelijke buitenlandse vennootschappen en verenigingen van personen.

Evenwel mag de volgens de Belgische wetgeving op die winsten verschuldigde belasting niet hoger zijn dan de som van de verschillende belastingen, berekend tegen het gewone tarief, die door een vennootschap die inwoner is van België, zouden zijn verschuldigd op haar winsten en op de inkomsten uitgedeeled aan haar aandeelhouders of vennoten, ingeval die winsten dezelfde bestemming zouden krijgen als die van de vennootschap die inwoner is van Nederland, of van de vereniging van personen die haar plaats van werkelijke leiding in die Staat heeft.

Les communes traversées par la ligne idéale visée en b) sont considérées comme étant comprises entièrement dans la zone frontalière.

X. Ad article 15

Les autorités compétentes des Etats arrêtent de commun accord les règles relatives aux documents que les intéressés doivent fournir pour l'application de la disposition de l'article 15, paragraphe 3, 1°.

XI. Ad article 15

La disposition de l'article 15, paragraphe 3, 1°, ne s'applique pas aux personnes qui possèdent la nationalité néerlandaise et qui ont transféré leur domicile des Pays-Bas en Belgique après le 1er janvier 1970.

XII. Ad article 23

La disposition de l'article 23, paragraphe 4, doit être interprétée comme s'appliquant également aux actions et aux bons de jouissance, à moins que ces actions ou bons ne fassent partie de l'actif d'un établissement stable ou ne soient constitutifs d'une base fixe, au sens du paragraphe 2.

XIII. Ad article 24

La base imposable visée à l'article 24, paragraphe 1er, s'entend du total des revenus semi-nets (onzuiver inkomen) ou du bénéfice (winst) au sens de la législation néerlandaise concernant l'impôt sur le revenu ou l'impôt des sociétés, suivant le cas.

XIV. Ad article 25

Les sociétés des Pays-Bas et les groupements de personnes ayant leur siège de direction effective aux Pays-Bas, qui possèdent un établissement stable en Belgique, sont soumis dans ce dernier Etat, du chef des bénéfices qu'ils y réalisent, au régime applicable aux sociétés et groupements de personnes étrangers similaires.

Toutefois, l'imposition exigible sur ces bénéfices suivant la législation belge ne peut être supérieure au total des divers impôts, calculés au taux normal, qui seraient dus par une société résidente de la Belgique sur ses bénéfices et sur les revenus distribués à ses actionnaires ou associés, dans le cas où ces bénéfices recevraient la même affectation que ceux de la société résidente des Pays-Bas ou du groupement de personnes qui a son siège de direction effective dans cet Etat.

Voor de toepassing van deze bepaling wordt de belasting die de uitgekeerde winsten van een vennootschap die inwoner is van België zou treffen, berekend naar het tarief van 10 percent op de helft van het verschil tussen enerzijds de winst van de vaste inrichting en anderzijds het bedrag dat wordt verkregen door op die winst het gewone tarief, in hoofdsom, van de vennootschapsbelasting op door vennootschappen die inwoner zijn van België uitgekeerde winsten toe te passen.

XV.

Ad artikel 25

De bepaling van artikel 25, paragraaf 4, brengt mede dat:

- 1° indien een onderneming van een van de Staten in de andere Staat een vaste inrichting heeft, de bepalingen die in de andere Staat voor de verrekening van verliezen gelden, aldaar voor de belastingheffing van die vaste inrichting van toepassing zijn onder dezelfde voorwaarden als gelden voor ondernemingen van die andere Staat;
- 2° indien een vennootschap die inwoner is van een van de Staten, in de andere Staat een vaste inrichting heeft, tot het bedrijfsvermogen waarvan een deelneming in het kapitaal van een vennootschap die inwoner is van de andere Staat behoort, zijn de dividenden welke op die deelneming betrekking hebben, in die andere Staat vrijgesteld van de in artikel 2 bedoelde belastingen, voor zover zij volgens de wetgeving van die andere Staat zouden zijn vrijgesteld, indien de deelneming zou zijn aangehouden door een soortgelijke vennootschap die inwoner is van de laatstbedoelde Staat.

GEDAAN te Brussel, de 19de oktober 1970, in de Nederlandse en de Franse taal, in twee exemplaren, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden:

(w.g.) J. LUNS

Voor de Regering van het Koninkrijk België:

(w.g.) P. HARMEL

Pour l'application de cette disposition, l'impôt qui frapperait les bénéficiaires distribués d'une société résidente de la Belgique est calculé au taux de 10 pour cent sur la moitié de la différence entre, d'une part, le bénéfice de l'établissement stable et, d'autre part, le montant obtenu en appliquant à ce bénéfice le taux normal, en principal, de l'impôt des sociétés frappant les bénéficiaires distribués des sociétés résidentes de la Belgique.

XV.

Ad article 25

La disposition de l'article 25, paragraphe 4, entraîne les conséquences suivantes:

- 1° lorsqu'une entreprise de l'un des Etats a un établissement stable dans l'autre Etat, les dispositions en vigueur dans cet autre Etat concernant le report des pertes y sont applicables pour l'imposition de cet établissement stable dans les mêmes conditions qu'à l'égard des entreprises dudit autre Etat;
- 2° lorsqu'une société résidente de l'un des Etats a dans l'autre Etat un établissement stable auquel se rattache effectivement une participation dans le capital d'une société résidente de l'autre Etat, les dividendes afférents à cette participation sont exonérés dans cet autre Etat des impôts visés à l'article 2, dans la mesure où ils seraient exonérés suivant la législation dudit autre Etat, si la participation était détenue par une société similaire résidente de ce dernier Etat.

FAIT à Bruxelles, le 19 octobre 1970, en deux exemplaires, en langue française et en langue néerlandaise, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas:

(s.) J. LUNS

Pour le Gouvernement du Royaume de Belgique:

(s.) P. HARMEL

D. GOEDKEURING

Overeenkomst en Protocol behoeven de goedkeuring der Staten-Generaal ingevolge artikel 60, tweede lid, van de Grondwet, alvorens te kunnen worden bekrachtigd.

E. BEKRACHTIGING

Bekrachtiging van Overeenkomst en Protocol is voorzien in artikel 31, paragraaf 1, van de Overeenkomst, juncto het gestelde in de preambule tot het Protocol.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van Overeenkomst en Protocol zullen ingevolge artikel 31, paragraaf 2, van de Overeenkomst, juncto het gestelde in de preambule tot het Protocol, in werking treden op de vijftiende dag die volgt op de dag, waarop de akten van bekrachtiging worden uitgewisseld.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zullen Overeenkomst en Protocol ingevolge artikel 3, paragraaf 1, onder één, letter b, van de Overeenkomst, junctis artikel 30 van de Overeenkomst en het gestelde in de preambule tot het Protocol, voorshands alleen voor Nederland gelden.

J. GEGEVENS

Van het op 20 februari 1933 te Genève tot stand gekomen Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk België ter voorkoming van dubbele belasting en tot regeling van enige andere belastingaangelegenheden, naar welk Verdrag onder meer in de preambule tot de onderhavige Overeenkomst wordt verwezen, is de tekst geplaatst in *Stb.* 1935, 533.

Uitgegeven de zeventiende november 1970.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.